

बापदादाको सेवाको प्रतिफल

आज स्मृति दिवस अर्थात् समर्थी दिवसमा सबै बच्चाहरूले आ-आफ्नो लगन अनुसार भिन्न-भिन्न रूपबाट याद गरे । बापदादाको पासमा चारैतर्फका स्नेही, सहयोगी, शक्ति स्वरूप सम्पर्कवाला आत्माहरूको सबै रूपको याद वतनसम्म पुग्यो । बापदादाद्वारा हरेक बच्चाको जस्तो याद त्यस्तै प्रतिफल (रिटर्न) त्यही समयमा मिल्दछ । जुन रूपबाट जसले याद गर्छ त्यही रूपमा बापदादा बच्चाहरूको अगाडि प्रत्यक्ष हुनुहुन्छ नै । जो योगी आत्मा छ उसलाई योगको विधि अवश्य मिल्छ । कतिपय बच्चाहरू योगी आत्मा बन्नको सट्टा वियोगी आत्मा बन्न पुग्छन्, जसले गर्दा मिलनको सट्टा वियोगको अनुभव गर्दछन् । योगी आत्मा सदा बापदादाको दिलतखतनशीन हुन्छन्, कहिल्यै टाढा हुँदैनन् । वियोगी आत्माहरू वियोगकोद्वारा बापदादालाई सम्मुख ल्याउने प्रयत्न गर्छन् । वर्तमानलाई बिर्सेर बितेको कुरा याद गर्छन् । यसकारण बापदादा कहिले प्रत्यक्ष देखिनुहुन्छ, कहिले पर्दाभित्र छिपेको देखिनुहुन्छ । तर बापदादा सदा बच्चाहरूको अगाडि प्रत्यक्ष हुनुहुन्छ, बच्चाहरूबाट छिप्न सक्नुहुन्न । जबकि बाबा हुनुहुन्छ नै बच्चाहरूको लागि, जबसम्म बच्चाहरूको स्थापनाको कर्तव्यको पार्ट छ तबसम्म बापदादा बच्चाहरूको हरेक संकल्प र सेकेण्ड साथसाथ हुनुहुन्छ । बाबाको प्रतिज्ञा छ साथ जानेछौं । कहिले जानेछौं ? जब कार्य समाप्त हुन्छ । त्यसोभए पहिले नै बाबालाई किन पठाउँछौ ? बाबा जानुभयो... यसो भनेर अविनाशी सम्बन्धलाई विनाशी किन बनाउँछौ ? मात्र भूमिका परिवर्तन भएको छ । जसरी तिमीहरू पनि त सेवा स्थान परिवर्तन गर्छौं, त्यस्तै ब्रह्मा बाबाले पनि सेवास्थान परिवर्तन गर्नुभयो । रूप त्यही, सेवा त्यही हो । हजार भुजावाला ब्रह्माको रूपको वर्तमान समयमा भूमिका चलिरहेको छ । त्यसैले त साकार सृष्टिमा यस रूपको गायन र यादगार छ । भुजाहरूले बाबा विना कर्तव्य गर्न सक्दैनन् । भुजाहरूले बाबालाई प्रत्यक्ष गराइरहेका छन् । गराउनेवाला हुनुहुन्छ तब त गरिरहेका छौ । जसरी आत्मा विना भुजाले केही गर्न सक्दैन । त्यस्तै बापदादा कम्बाइण्ड रूपको आत्मा विना भुजारूपी बच्चाहरूले के गर्न सक्छन् । हर कर्तव्यमा अन्तिमसम्म पहिलो कार्यको हिस्सा ब्रह्माको नै हो । ब्रह्मा अर्थात् आदि देव । आदि देव अर्थात् हर शुभ कार्यको शुरू गर्नेवाला । बापदादाले आदि नगरेसम्म अर्थात् आरम्भ नगरेसम्म कुनै पनि कार्य सफल कसरी हुन सक्छ ? हरेक कार्यमा पहिला बाबाको सहयोग छ । अनुभव पनि गर्छौं, वर्णन पनि गर्छौं फेरि पनि कहिलेकाहीँ बिर्सिन्छौ । प्रेमको सागरमा, प्रेमको लहरमा के बन्न पुग्छौ ? लहरहरूसँग खेल्नुपर्छ न कि लहरहरूबाट वशीभूत हुनु छ । गुणगान गर तर घायल नबन । बाबाले देखिरहनुभएको छ कि बच्चाहरू मेरा साथी हुन् तर बच्चाहरू वियोगको पर्दा हालेर हेरिरहन्छन् । फेरि खोज्नमा समय गुमाउँछन् । हाजिर-हजरलाई पनि छिपाइदिन्छन् । यदि लुकामारी (आँखमिचौली)को खेल राम्रो लाग्छ भने ठीकै छ खेल सम्भिएर खेल तर स्वरूप नबन । बहलाउने कुराहरू सुनाइरहेको छैन । अब सेवाको गतिलाई अति तीव्र गति दिनका लागि मात्र स्थान परिवर्तन गरेको छु । यसैले बच्चाहरूलाई पनि बाबा समान सेवाको गति अति तीव्र बनाउने कार्यमा व्यस्त रहनुपर्दछ । यो हो स्नेहको प्रतिफल । बाबा जान्नुहुन्छ बच्चाहरूलाई बाबासँग अति स्नेह छ तर बाबालाई बच्चाहरूको साथ-साथै सेवासँग पनि स्नेह छ । बाबासँग स्नेहको प्रत्यक्ष स्वरूप सेवासँग स्नेह हो । जसरी पल-पल बाबा-बाबा भन्छौ त्यस्तै हर पल बाबा र सेवा होस् तब नै सेवाको कार्य समाप्त हुनेछ र साथ चल्नेछौ । अब बापदादा हरेक बच्चालाई प्रकाश र शक्तिको स्तम्भ (लाइट-माइट हाउस) को रूपमा देख्नुहुन्छ । माइक शक्तिशाली भइसकेका छन् । तर लाइट, माइट र माइक तीनै शक्तिशाली साथ-साथै चाहिन्छ । आवाजमा आउन त सहज लाग्छ हैन । अब यस्तो शक्तिशाली स्थिति बनाऊ जुन अवस्थाबाट हरेक आत्मालाई शान्ति, सुख र पवित्रताको तीनवटै लाइट्स आफ्नो माइटबाट दिन सकियोस् । जस्तो साकारी सृष्टिमा जुन रंगको लाइट जलाइन्छ, चारैतर्फ त्यही वातावरण हुन पुग्दछ । यदि लाइट हरियो छ भने चारैतर्फ त्यही प्रकाश छाउँछ । एक स्थानमा भएर पनि एउटा लाइटले वातावरणलाई परिवर्तन गरिदिन्छ, जसरी तिमीहरू पनि जब रातो लाइट गर्छौं अनि स्वतः नै यादको वायुमण्डल बन्न पुग्छ । त्यस्तै जब स्थूल लाइटले वायुमण्डल परिवर्तन गरिदिन्छ भने तिमी लाइट हाउस, पवित्रताको लाइटबाट वा सुखको लाइटबाट वायुमण्डल बनाउन सक्दैनौ । स्थूल लाइट आँखाले देखिन्छ, रूहानी लाइट अनुभवले जानिन्छ । वर्तमान समय यस रूहानी लाइट्सद्वारा वायुमण्डल परिवर्तन गर्ने नै सेवा छ । सुन्यौ, अब सेवाको के रूप हुनुपर्छ । दुबै सेवा अब साथ-साथै होस् । माइक र माइट अनि सहज सफलतामूर्त बन्नेछौ ।

पार्टीहरूसँग कुराकानी

१) बेहद बाबालाई पनि हदको नम्बर लगाउनुपर्छ । नत्र भने बाबा अनि बच्चाहरूको मिलन दिन-रात के छ र ? तिमीहरूको दुनियाँमा यी सबै कुराहरू हुन्छन् । त्यहाँ त सबै बाबाको नजिक हुन्छन् । बिन्दुले के ठाउँ लिन्छ ? यहाँ त शरीरलाई ठाउँ चाहिन्छ, त्यहाँ नजिकै हुनेछौ । यहाँ हरेक आत्माले सम्झिन्छ— हामी नजिक आउँ । जति जो बाबाको गुणहरूमा, स्थितिमा नजिक त्यति वहाँ स्थानमा पनि नजिक, चाहे घरमा, चाहे राज्यमा । स्थितिले स्थानको नजिक ल्याउँछ । यो नै कमाल हो, जो हरेक सम्झिन्छन् म नजिक छु र नजिकको अनुभव पनि गर्दछन्, किनकि बेहदको बाबा हुनुहुन्छ, अखुट हुनुहुन्छ, अखण्ड हुनुहुन्छ । त्यसैले सबै नजिक हुन सक्छन् । सन्तुष्ट रहनु र गर्नु, यो नै वर्तमान समयको स्लोगन हो । असन्तुष्ट अर्थात् अप्राप्ति । सन्तुष्ट अर्थात् प्राप्ति । सर्व प्राप्तिवाला कहिले पनि असन्तुष्ट हुन सक्दैनन् ।

२) सदा आफूलाई ईश्वरीय विद्यार्थी सम्झिन्छौ ? ईश्वरीय विद्यार्थी जीवन सबैभन्दा उत्तम भनेर गायन गरिन्छ । यस्तो सदा उत्तम अर्थात् श्रेष्ठ जीवनको अनुभव गर्दछौ । जसरी विद्यार्थी सधैं हाँसै, खेल्दै र पढ्दै रहन्छन्, अरू कुनै कुरा बुद्धिमा विघ्न रूप बन्दैन, यसैगरी पढ्नु, पढाउनु, निर्विघ्न रहनु, बाबाको साथमा उठ्नु, बस्नु, खानु पिउनु यो हो ईश्वरीय विद्यार्थी जीवन । लौकिकमा रहँदा पनि बाबाको साथ त छ नि । चाहे जहाँसुकै शरीर रहोस्, मन बाबा र सेवामा लागि रहोस् । खानु, पिउनु, हिँड्नु सबै बाबाको साथ, यसैको महिमा छ । जो प्रिय वस्तु हुन्छ त्यसको साथ छोड्न मुश्किल हुन्छ । साथ रहन, योग लगाउन मुश्किल होइन, योग टुट्न मुश्किल होस्— यस्तो अनुभवलाई नै भनिन्छ ईश्वरीय विद्यार्थी जीवन । जसलाई छोड्न मुश्किल छ, तोड्न मुश्किल छ, साथ रहन मुश्किल छैन, यो नै उत्तम जीवन हो । सदा हाँसिराख, गाइराख र बाबाको साथमा हिँडिराख । यस्तो साथ सारा कल्पमा मिल्न सक्दैन । संगममा पनि यदि अरू कसैलाई खोज्यौ भने मिल्छ ? मिल्दैन नि । बाबाले तिमीलाई खोज्नुभयो वा तिमीले ? खोज्न त तिमीले पनि खोज्यौ, तर बाटो बिरायौ । खोज्नुपर्ने थियो बुबालाई, खोज्यौ भाइहरूलाई, यसैले पाउन सकेनौ ।

३) स्वयम्को पुरुषार्थमा र सेवामा सदा वृद्धि हुँदै रहोस् त्यसको सहज साधन के हो ? वृद्धिको लागि सहज साधन हो अमृतवेलादेखि विधिपूर्वक चल्नु, अनि मात्र जीवन अगाडि बढ्नेछ । कुनै पनि कार्य सफल तब हुन्छ जब विधिपूर्वक गर्छौ । ब्राह्मण अर्थात् विधिपूर्वक जीवन । यदि कुनै पनि कुरामा स्वयम्को पुरुषार्थ वा सेवामा वृद्धि हुँदैन भने अवश्य कुनै विधिको कमी छ । चेक गर कि अमृतवेलादेखि रातसम्म मनसा-वाचा-कर्मणा वा सम्पर्क विधिपूर्वक रह्यो अर्थात् वृद्धि भयो ? यदि छैन भने कारण सोचेर निवारण गर । अनि निराश हुनेछैनौ । यदि विधिपूर्वक जीवन छ भने वृद्धि अवश्य हुन्छ । अच्छा ।

मधुवन-निवासी भाइ/बहिनीहरूसँग :-

मधुवन निवासी सबै सदा बाबाको यादमा लवलीन रहनेवाला हौ हैन । बाबा समान सदा अथक र सदा डबल लाइट स्थितिमा त स्थित छौ हैन । जो जति हल्का हुन्छ उति अथक हुन्छ । कुनै पनि प्रकारको बोझले थकाउँछ । जसरी शरीरको बोझले पनि थकाउँछ, हल्कावाला थाक्दैन । यस्तै कुनै पनि प्रकारको बोझ चाहे मनसाको, चाहे सम्पर्कको, सम्बन्धको होस्, बोझले थकाइदिन्छ । मधुवन निवासीहरूलाई अथक भवको वरदान मिलेको छ । त्यसैले अथक छौ हैन ? अरू धेरै मेला होस् ? जति अगाडि जान्छौ उति यो मेला ठूलो हुँदै जान्छ, कम हुँदैन । जति बढाउँदै जान्छौ त्यति नै बढ्दै जानेछ । जतिसुकै योजना बनाऊ, जति बनाउँछौ उति बढ्दै जानेछ किनकि संगममा नै ईश्वरीय परिवारको वृद्धि हुन्छ । जति समय कम उति वृद्धि धेरै । यस्तो त सोच्दै नौ अरू धेरै आए भने हामी पछि पर्छौ । जो स्वयम् त्यागमूर्त बन्छन्, उसको लागि स्वतः नै ख्याल रहन्छ । त्यसैले तिमीहरू त निष्कामी थियौ नि । जति हरेक कामनाबाट अलग रहन्छौ उति हरेक कामना सहज नै पुरा हुँदै जानेछ । खुशीमा, प्राप्तिमा थकावट हुँदैन । मधुवन निवासीहरूले पुरुषार्थको नयाँ युक्तिहरू निकाल्नुपर्दछ । जसलाई सबैले अनुसरण गरून् । नयाँ वर्ष शुरू भयो त्यसैले नयाँ कुरा निकाल्नु पर्दछ । सहज पुरुषार्थको नयाँ आविष्कार निकाल र प्राक्कल अनुभव गरेर अरूलाई सुनाऊ । सबै आत्माहरूले तिमीलाई श्रेष्ठ दृष्टिले हेर्छन् । जसरी आकाशमाथि चम्किरहेका सिताराहरूलाई उच्च दृष्टिले हेर्छन् त्यस्तै तिमीहरू सबैलाई सर्वश्रेष्ठ, महान, भाग्यशाली, नजिक

२०७१ जेष्ठ २५ आइतबार ०८-०६-१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १८-०१-७८ मधुवन
आत्माहरूको दृष्टिले हेर्छन् । त्यसैले जुन दृष्टिले हेर्छन्, त्यसैमा स्थित रहने गर । तिम्रो उठ्नु, बस्नु, चल्नु सबै
चरित्रको रूपमा हेर्छन् । जसरी बाबाको हरेक कर्तव्यलाई तिमिले चरित्रको रूपमा देख्यौ नि । त्यसैले हरेक कर्म
गर्दा चरित्रवान भएर चल्नु पर्छ, साधारण होइन । मधुवन विश्वको अगाडि स्टेज हो । स्टेजमा जुन कलाकार हुन्छ
उसको हरेक कर्ममा कति ध्यान रहन्छ । हाथ उठाउँदा पनि ध्यानपूर्वक किनकि उसलाई थाहा छ मलाई सबैले
हेरिरहेकाछन् । तिम्रो हरेक कार्यको महत्त्व छ । बापदादा पनि जति मधुवनका आत्माहरूको महत्त्व छ, त्यही
महत्त्वले हेर्नुहुन्छ । अच्छा ।

नयाँ योजना बनाऊ— स्वतः र सहज योगी कसरी बन्ने, किनकि सबै यस वर्षमा यही लक्ष्य राखेर
चलिरहेका छन्— अब अन्त्यमा सहजयोग र स्वतः योगको अनुभव अवश्य हुनुपर्छ । त्यसैले सहजयोग कुन
आधारमा हुन्छ वा स्वतः योगी कुन युक्तिले बन्न सकिन्छ ? यो योजना निकाल र अनुभव गर फेरि सबैलाई
सुनायौ भने तिम्रो गुणगान गर्नेछन् । मेहनत कम र सफलता धेरै, यस्तो नयाँ पुरुषार्थको तरिका बनाऊ । योजना
यस्तो तयार गर, जसलाई देखेर सबैले मधुवन निवासीहरूलाई धन्यवाद दिऊन् । अच्छा ।

राजस्थान पार्टी :-

मधुवनमा हर पाइलामा सहज कमाइको अनुभव हुन्छ । मधुवनलाई वरदान भूमि भनिन्छ । वरदान सहज
प्राप्तिलाई नै भनिन्छ । त्यसैले मधुवनमा आउनासाथ मेहनत समाप्त हुन्छ र सहज प्राप्त हुन शुरू हुन्छ । त्यसैले
यो थोरै समयमा कति कमाइ गर्नु ? मधुवनमा आउनु अर्थात् कमाइको खजाना जम्मा गर्नु । त्यसैले यस्तो
महत्त्वलाई जानेर थोरै समयमा खजाना जम्मा गर्नु, किनकि मधुवन हो नै डाइरेक्ट बापदादाको कर्मभूमि,
चरित्रभूमि, सेवाभूमि, तपस्याभूमि । यहाँ तपस्याको भाइब्रेशन, वायुमण्डल छ । यी सबै कुरा यस भूमिमा आएपछि
सहज अनुभव गर्न सक्दछौ । जस्तो कुनै विशेष कमाइको सिजन हुँदा कमाई विना रहन सक्दैन । निद्राको पनि
समय त्यागिदिन्छन् । त्यसैले मधुवनमा विशेष चिट्ठा परेको छ कमाई गर्ने । तपस्वी कुमार हौ नि हैन । तपस्वीको
तपस्या केवल बसेको समयमा मात्र होइन, तपस्या अर्थात् लगन, हिंड्दा, डुल्दा भोजन गर्दा पनि त लगन छ नि
हैन । एकको यादमा, एकको साथमा भोजन स्वीकार गर्नु यो पनि तपस्या हो । जुन मौका मिल्छ त्यसलाई
राम्रोसँग लिएर सम्पन्न बन र अरूलाई पनि बनाऊ ।

२. ज्ञान सागरको बच्चा सदा ज्ञान रत्नहरूसँग खेलिरहने गर्छौ ? सबैभन्दा ठूलो, अविनाशी रत्न ज्ञान रत्न हो ।
ज्ञान सागरका बच्चा ज्ञान रत्नहरूसँग खेल्छन् । आधाकल्प पत्थर बुद्धि रह्यौ र पत्थरहरूसँग खेल्यौ, यसैले दुःख,
अशान्ति रह्यो । तिम्रो केसँग खेल्छौ ? ज्ञान रत्नहरूसँग । जसरी राजाको बच्चा, सुन, चाँदीको खेलौनासँग खेल्छन्
त्यसैगरी ज्ञान सागरको बच्चा सदा ज्ञान रत्नहरूसँग खेल्छन् । ज्ञान रत्नहरूसँग खेल्यौ भने दुःख, अशान्तिको लहर
आउनेछैन । ज्ञान रत्न पनि हो भने ज्ञान पनि । ज्ञानको आधारमा दुःख, अशान्तिको लहर आउन सक्दैन । अब नयाँ
जीवन हो, दुःख, अशान्तिको जीवन यस्तो लाग्दछ— मेरो होइन, अरू कसैको जीवन थियो । बितेको जीवन देखी
हाँसो लाग्छ ।

वरदान:- बाबाको मद्दतबाट ठूलो कष्ट (सूली) लाई पनि सामान्य (काँडा) बनाउनेवाला सदा निश्चिन्त र
निमित्त (ट्रष्टी) भव

पहिलेको हिसाब ठूलो भए पनि बाबाको मद्दतबाट त्यो सामान्य बन्न पुग्दछ । परिस्थितिहरू अवश्य
आउनेछन् किनकि सबै कुरा यहाँ नै चुक्ता गर्नु छ तर बाबाको मद्दतले ती सामान्य बन्न पुग्दछ,
ठूलो कुरालाई सानो कुरा बनाइदिन्छ, किनकि ठूलो बाबा साथमा हुनुहुन्छ । यही निश्चयको
आधारमा सदा निश्चिन्त रहने गर अनि ट्रष्टी बन, मेरोलाई तेरोमा परिवर्तन गरेर हल्का बन अनि
सबै बोझ एक सेकेण्डमा समाप्त हुनेछ ।

स्लोगन:- शुभ भावनाको भण्डारद्वारा नकारात्मकलाई सकारात्मकमा परिवर्तन गर ।